

Eelotsuse küsimus

Kas määruse nr 1408/71⁽¹⁾ artikli 13 lõiget 1 ja lõike 2 punkti a tuleb tõlgendada nii, et juhtudel, mil lapsetoetuse saamiseks õigustatud isik töötab — samamoodi nagu teine vanem — piirialatöötajana töölepingu alusel Šveitsis ja saab seal oma elukohaliikmesriigis elavate laste eest peretoetusi, mis on väiksemad kui elukohaliikmesriigis ettenähtud lapsetoetus, ei võimalda need sätted elukohaliikmesriigil maksta lapsetoetust summas, mis vastab Saksamaa lapsetoetuse ja Šveitsi lapsetoetuse vahele?

⁽¹⁾ Nõukogu 14. juuni 1971. aasta määrus (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaal-kindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pereliikmete suhtes (EÜT L 149, lk 2; ELT eriväljaanne 05/01, lk 35), mida on muudetud nõukogu 2. detsembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 118/97 (EÜT L 28, lk 1; ELT eriväljaanne 05/03, lk 3) ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. aprilli 2005. aasta määrusega (EÜ) nr 647/2005 (ELT L 117, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 23. märtsil 2012 — Goldbet Sportwetten GmbH versus Massimo Sperindeo

(Kohtuasi C-144/12)

(2012/C 184/04)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Goldbet Sportwetten GmbH

Kostja: Massimo Sperindeo

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1896/2006, millega luuakse Euroopa maksekäsumenetlus⁽¹⁾, artiklit 6 tuleb tõlgendada nii, et Euroopa maksekäsumenetluses tuleb kohaldada ka nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandus- asjades⁽²⁾ artiklit 24, mille alusel on pädev see liikmesriigi kohus, kuhu kostja ilmub?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav:

Kas määruse nr 1896/2006 artiklit 17 koostoimes määruse nr 44/2001 artikliga 24 tuleb tõlgendada nii, et Euroopa maksekäsu kohta vastuväite esitamine on samaväärne kostja kohtusse ilmumisega, kui kostja ei vaidlusta oma vastuväites päritoluriigi kohtu pädevust?

3. Kui vastus teisele küsimusele on eitav:

Kas määruse nr 1896/2006 artiklit 17 koostoimes määruse nr 44/2001 artikliga 24 tuleb tõlgendada nii, et vastuväite esitamine on siiski samaväärne kostja kohtusse ilmumisega, kui kostja vaidleb vastuväites haginõudele sisuliselt vastu, kuid ei vaidlusta päritoluriigi kohtu pädevust?

⁽¹⁾ ELT L 399, lk 1.

⁽²⁾ EÜT 2001, L 12, lk 1; ELT eriväljaanne 19/04, lk 42.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Naczelny Sąd Administracyjny (Poola) 30. märtsil 2012 — Minister Finansów versus RR Donnelley Global Turnkey Solutions Poland Sp. z o.o.

(Kohtuasi C-155/12)

(2012/C 184/05)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Naczelny Sąd Administracyjny

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Minister Finansów

Vastustaja kassatsioonimenetluses: RR Donnelley Global Turnkey Solutions Poland Sp. z o.o.

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi⁽¹⁾, artiklitest 44 ja 47 tulenevaid õigusnorme tuleb tõlgendada nii, et kaupade ladustamisega seotud kompleksteenuseid, mis hõlmavad selliseid tegevusi nagu kauba vastuvõtt laos ja paigutamine sobivatele riulitele, kauba ladustamine, kauba väljastamine, selle maha- ja pealelaadimine ning teatava kliendi jaoks rühmapakendis saabunud kauba ümberpakendamise eraldi komplektidesse, tuleb pidada kinnisasjaga seotud teenusteks, mis vastavalt direktiivi 2006/112 artiklile 47 maksustatakse kohas, kus on kinnisasja asukoht?

2. Või on tegemist teenustega, mis maksustatakse vastavalt direktiivi 2006/112 artiklile 44 kohas, kus asub teenuse saaja püsiv tegevuskoht või asukoht või sellise koha puudumisel tema alaline elu- või asukoht?

(¹) ELT L 347, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 30. märtsil 2012 — Salzgitter Mannesmann Handel GmbH versus SC Laminorul SA

(Kohtuasi C-157/12)

(2012/C 184/06)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Salzgitter Mannesmann Handel GmbH

Vastustaja: SC Laminorul SA

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (¹) artikli 34 punkt 4 hõlmab ka juhtumit, mille puhul vastuolulised kohtuotsused on tehtud samas liikmesriigis (kohtuotsuse tegemise riigis)?

(¹) EÜT 2001, L 12, lk 1; ELT eriväljaanne 19/04, lk 42.

Verenigde Douaneagenten BV 11. aprillil 2012 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 10. veebruari 2012. aasta otsuse peale kohtuasjas T-32/11: Verenigde Douaneagenten versus komisjon

(Kohtuasi C-173/12 P)

(2012/C 184/07)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Apellant: Verenigde Douaneagenten BV (esindaja: Rechtsanwalt S. H. L. Moolenaar)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- Tühistada kohtuotsus vastavalt käesolevas apellatsioonkaebuses märgitud nõuetele;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

1. **Apellatsioonkaebuse esimesed kaks väidet** puudutavad õigusnormi rikkumist Üldkohtu poolt, kuna viimane tuvastas, et kostja jõudis õigesti järeldusele, et kaupade liikumissertifikaat EUR.1 väljastati asjaolude ebaõige esitamise tõttu eksportija poolt.

Üldkohus tugineb seejuures Departement van Economische Zaken'ile (majandusministeerium) kaks ja pool aastat enne tegelikku eksportimist saadetud kirjadele, mis on mitmeti tõlgendatavad, ning kumuleerimismäärade väärade ja tähtsust mitteomavale kohaldamisele, jättes samas tähelepanuta, et neid norme peavad ka ametiasutused ise väga keeruliseks.

Samal ajal ei arvesta Üldkohus sellega, et Madalmaade tolliasutused märkisid Gerechthof te Amsterdami menetluses, et nad ei suuda tõendada, et kõnealused liikumissertifikaadid EUR.1 väljastati seetõttu, et eksportija esitas asjaolusid ebaõigesti.

2. **Apellatsioonkaebuse kolmas ja neljas väide** puudutavad õigusnormi rikkumist Üldkohtu poolt, kuna viimane tuvastas, et Curaçao tolliasutused ei teadnud ega oleks pidanud teadma liikumissertifikaatide EUR.1 väljastamise ajal, et kõnealuste kaupade suhtes ei saa kohaldada sooduskohtlemist.

Üldkohus jätab oma kaalutlustes tähelepanuta asjaolu, et Departement van Economische Zaken teostas liikumissertifikaatide EUR.1 väljastamiseks Curaçao vähemalt ühe kohapealse kontrolli eksportija juures. Peale selle ei arvesta Üldkohus sellega, et tolliasutused kontrollisid Curaçao liikumissertifikaadi EUR.1 väljastamisel kõnealuse suhkru päritolu seoses selle töötlemisega, et niimoodi kontrollida valitud korda.

Lisaks ei arvesta Üldkohus sellega, et tolliasutused väljastasid liikumissertifikaadid EUR.1 päritolusertifikaatide vormi A (edaspidi „vorm A”) alusel, millele liikumissertifikaatide EUR.1 väljastamisel ei saa tugineda.